

Tudi v Šiški ne bo dolgčas

Zimovanje na Mali planini

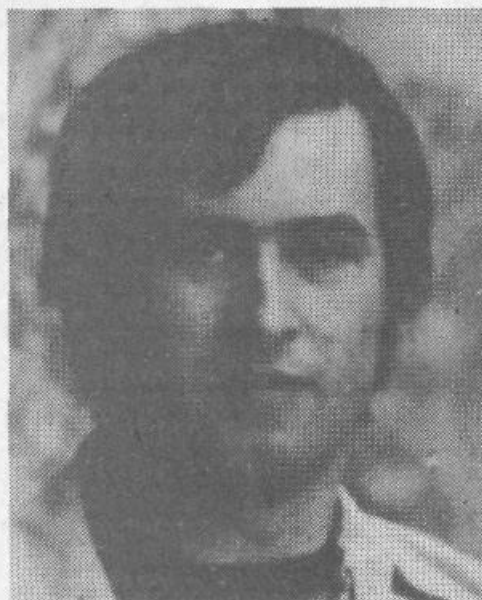
(sa) Samoupravni sporazumi so ponekod formalnost, če se ljudje ne znajo dogovoriti za obojestransko korist. Ni pa tako, kadar se dogovarjajo naši taborniki. S planinskim društvom Črnuče so namreč lani podpisali sporazum o uporabljanju njihove planinske kočice, planinci pa bodo lahko pod enakimi pogoji taborili na tabornem prostoru šišenskih tabornikov v Rovinju. Taborniki odreda Rožnik tako že vrsto let zanesljivo vedo, da bo večina članstva lahko preživela zimske počitnice na Mali oziroma Veliki planini.

Skozi vrsto let trajajoče zimske akcije so usposobili tudi v lastnih vrstah vaditelje smučanja. Tako tudi ta taborniška športna zvrst dobro napreduje in dobiva vedno večje število privrženec. Zato so že prve dni novembra v odredovi upravi partizanskega odreda Rožnik določili vse potrebno za organizacijo dveh izmen zimovanj v gorah. Tehnična služba že pripravlja lastno vlečnico, ki so jo taborniki kupili pred leti in jo sedaj izpopolnjujejo, tako da bodo neodvisni od muhavosti sistema žičnic in vlečnic na Veliki planini. Zanimivo je, da so zadnjo zimsko sezono le redki smučali med počitnicami, ker ni bilo dovolj snega. Taborniki pa so se znašli in predstavljali vlečnico s 300m vlečne vrvi na razna mesta, kjer je bilo dovolj snega. Ta se je čez dan sicer poslabšal in teren ni bil več uporaben za smučarske veščine. Zato so popoldne nametali sneg na kopna mesta, kjer je čez noč zmrznilo in spet je bilo dovolj snega za smuko naslednjega dne.

Taborniški program je izredno strnjen; čez dan je treba izkoristiti lepo vreme in možnosti športnega udejstvovanja v naravi. Zato poleg smučarskih disciplin teka, smuka, slaloma, smučanja v gozdu, izdelave zimskih bivališč, raziskovanja zimske narave, športnih iger v snegu ipd. udeleženci zimovanja izkoristijo pozne popoldanske in večerne ure za družabno življenje, šaljiva tekmovanja, sobne igrice, petje. Vodniki pa imajo poseben program dodatnega izpopolnjevanja v taborniškem znanju. Tako si vsaj nekoliko izpopolnijo znanje za vodstveno delo z vodom.

Klubovci pa se bodo tudi letos odpravili na zimovanja v Bohinj, na Dolenjsko in na Pohorje. Morda bo prišlo tudi do izmenjave z avstrijskimi taborniki, ki večkrat taborijo v Rovinju in bosta dve skupini potovali k njim na obisk za teden dni.

Ker pa zimske zmogljivosti planinskih domov niso nikoli dovolj velike za vse, pripravljajo rožnikovci poseben program za vse tiste, ki bodo ostali med počitnicami v Šiški. Tudi takim ne bo dolgčas, saj bodo imeli še več možnosti zabave in prijetne počitnice tudi doma. Za slabše učence pa se že pripravljajo odredovi mentorji. Tabornik mora biti najprej dober učenec, šele potem je lahko — dober tabornik!

Ciril Stopar
iz kulturnega društva
v Olofströmu

Najmlajši predsednik na Švedskem

V prejšnji številki našega glasila, ko smo objavili prispevek o 10-letnici obstoja KD Slovenija, smo obljubili tudi prispevek o njihovem predsedniku, saj se ga vsi dobro spominjamo z letošnje proslave OF v Medvodah, ko je stopil prvič pred nas na oder, da bi predstavil nastopajoče člane svojega društva in nekaj več povedal o njem. Takoj smo dobili vtis, da bo s svojo samozavestjo in lepo slovenščino, v kateri je odmevala njegova odločnost, s svojo ognjevito mladostno zagnanostjo še dolgo obdržal vezi, ki jih je stkal med Slovenci na Švedskem, da bi ostali zvesti svoji rodni grudi.

Od devetih slovenskih društev je že štiri leta najmlajši predsednik na Švedskem. Pred tem pa je bil tudi tri leta sekretar tega društva. Torej pri KD Slovenija deluje že sedem let!

Ciril Stopar je doma iz Jelšan pri Ilirski Bistrici, kjer se je rodil pred enaintridesetimi leti. Na Švedsko je prišel leta 1975 zaradi poroke s Slovenko, ki je s starši že 20 let živel v tej severni deželi. Tako danes v Ronnebyju, v pokrajini Blekinge, živi Ciril Stopar s svojo družinico, v bližini pa njegov brat z družino in ženini starši, ki vsi skupaj tvorijo pravo trdnjavo slovenstva.

Po prihodu na Švedsko se je zaposlil v jeklarni koncerna Kockums in ob delu hodil tri leta v šolo za švedski jezik, kar je bilo zanj izredno naporno. Vključuje se v tovarniški sindikat, kjer je sedaj član upravnega odbora celotnega koncerna. Obenem je predstavnik za varnost delavcev pri delu in član upravnega odbora ABF (Delavsko izobraževalnega združenja). Že šest let je sekretar Jugoslovanske pokrajinske organizacije pokrajin Blekinge-Kronoberg, ki združuje vsa jugoslovanska društva v teh pokrajinah, pa tudi nekaj švedskih. Bil pa je tudi član upravnega odbora Zveze jugoslovanskih društev na Švedskem.

Kot naprednega človeka ga zanima vse. Poln je podatkov, ki jih kot računalnik postreže v vsakem času. Odličen je kot voditelj na vseh prireditvah. Vodi vso administracijo svojega društva in še vnaprej širi stike z drugimi jugoslovanskimi in švedskimi društvi. Nenehno skrbi za uspeh svojega društva; zaradi svoje izredne aktivnosti in zagnanosti ima tudi težave, ki mu jih povzročajo ravno Slovenci, ki nočejo biti člani tega društva. Ti namreč ne marajo, da je KD Slovenija v Jugoslovanski zvezi na Švedskem in da ima to društvo dobre stike z Jugoslavijo. Zato doživlja celo grožnje po telefonu, zato dostavljajo neresnične podatke v njegovo tovarno in na davčno upravo. Ker pa ga Švedi zelo spoštujejo, na to ne reagirajo. Zelo tudi cenijo njegovo znanje švedskega jezika in njegovo zanimanje za vse, kar se dogaja na Švedskem.

Vedno ga je veselilo pisanje in poročanje o dogodkih v časopise, pisal je celo novele in

pesmi, za kar je dobil več priznanj na festivalih. Bil je tudi član sekcije za tuje narodnosti društva pisateljev Švedske. Vendar zanemarja to zvrst svojega izražanja in se raje posveča samemu društvu, katerega sedež je 65 km oddaljen od njegovega doma, članstvo upravnega odbora pa je razkrojeno v premeru 400 km.

Zato seveda nima veliko časa za svojo mlado družino. Sreča, da je zaposlena tudi žena, v socialni službi, hčerkici pa ga imata kljub temu radi, saj starša skrbita za čimlepšo ureditev njihovega prijetnega doma, ki jih z vsake stene ali knjižnih polic spominja na rodni kraj. Po radiu poslušajo oddaje za Slovence, slovenska narodna in zabavna glasba pa jim že zjutraj lepša njihov sivi vsakdan.

O Cirilu Stoparju, ponosnem Slovencu, bomo zanesljivo še slišali!

Mario L. Vilhar

Ne prezrite!

Odprt je nov lokal za
**FOTOKOPIRANJE IN
RAZMNOŽEVANJE NAČRTOV**
na Dražgoški 7, v neposredni
bližini Emona centra v Dravljah,
ob Celovski cesti. Kopirnica
je ob delavnikih odprta od 7.
do 15. ure.

Za obisk se priporoča
Marijana Ahačič,
kopiranje načrtov
(ozalid in transparent)
in fotokopiranje